

Ένα αλλιώτικο στάδιο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Του καθηγητή του Τμήματος Θεολογίας του ΑΠΘ π. Βασίλειου Καλλιακμάνη

α) Οι λέξεις κομίζουν κάποιο εννοιολογικό περιεχόμενο και γίνονται μέσο συνεννόησης και επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων.

Παράλληλα όμως κινούνται στη σφαίρα του συμβολικού και αποτελούν ση-μεία α-ναφοράς.

Συμβολική γλώσσα χρησιμοποιεί και η Εκκλησία, άλλοτε δι-α-φυ-λάσσοντας την ευαγγελική αλήθεια από τους αμύητους κι άλ-λοτε κά-νο-ντάς την πιο εύληπτη.

Η αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, η ο-ποία αρχίζει την κα-θα-ρά Δευτέρα, είναι περίοδος έντονου πνευματικού α-γώνα και συμ-βο-λίζεται με «στάδιο α-ρε-τών».

β) Χαρακτηριστικός ο ύμνος των Αίνων της Κυριακής της Τυρινής: «Το στάδιον των αρετών ηνέωκται, οι βουλόμενοι αθλήσαι εισέλθετε, αναζω-σά-μενοι τον καλόν της νηστείας αγώνα· οι γαρ νομίμως αθλούντες, δι-καίως στε-φανούνται· και αναλαβόντες την πανοπλίαν του Σταυρού τω εχθρώ αντι-μαχησώμεθα».

Από τις πρώτες φράσεις του ύμνου είναι έκδη-λη η παρομοίωση των πνευματικών με τους αθλητικούς αγώνες.

Ταυτό-χρο-να όμως, διαφαίνεται και η ποιοτική διαφοροποίηση. Εδώ λ.χ. γί-νε-ται λόγος για «πανοπλία του Σταυρού»· κι αυτό φαίνεται παράδοξο!

γ) Για τη διεξαγωγή ενός α-γώ-να απαιτούνται στάδια, γυμναστήρια, προ--πόνηση, προ-πο-νητές, άσκηση, κατάλληλη ενδυμασία, εγκράτεια και ετοιμότητα.

Χρει-ά-ζο-νται ακόμη συναθλητές, αντί-πα-λοι, θεατές και φυ---σικά τα βρα-βεία. Η σύνδεση των πνευματικών με τους αθλη-τι-κούς α-γώνες απαντά στον Απ. Παύλο και εκχέεται στην πατερική παρά-δο-ση και την υμνολογία της Εκκλησίας.

δ) Γράφει ο Απόστολος: «Ουκ οί-δα-τε ότι οι εν στα-δίω τρέχοντες πάντες μεν τρέχουσιν, εἰς δε λαμβάνει το βρα-βείον;»

Και προτρέ-πει:

«Τρέξτε να κα-τα-κτή-σετε το βραβείο.

Οι αθλητές που ετοιμάζονται για τον αγώνα υποβάλλονται σε κάθε είδους αποχή· ε-κεί-νοι μεν για να λά-βουν ένα στεφάνι που μαραίνεται, εμείς όμως ένα αμάραντο» (Α΄ Κορ. 9, 24-25).

Αλλού τονίζεται ότι το τέρμα του χριστιανικού α-γώνα είναι ο ίδιος ο Χριστός: «Δι' υπομονής τρέχομεν τον προκείμε-νον ημῖν αγώνα, α--φο-ρώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειω-τήν Ιησούν» (Εβρ. 12,2).

ε) Η εκκλησιαστική και πατερική παράδοση ερμη-νεύοντας τη δι-δα-σκαλία του Απ. Παύλου παρομοίασε τους αθλη-τές της πίστεως με τους αθλητές διαφόρων αθλημάτων. Σε πολ-λούς εκκλησιαστικούς ύμ-νους, που αναφέρονται κυρίως στους μά-ρτυ-ρες και τους α-σκη-τές, α-πα-ντά αθλητική ορο-λο-γία και γίνεται λόγος για α-θλη--φό-ρους, α--γωνιστές, στε-φανη-φό-ρους και τροπαιο-φό-ρους μάρ-τυρες καθώς και για σκάμ-μα-τα, στάδια, παλαίσματα και βραβεία.

στ) Η δύναμη όμως του χριστιανού αθλητή δεν προέρχεται τόσο α-πό την ατομική άσκηση όσο από τη μετοχή του στο εκκλη-σια-στι-κό γε-γο--νός και την άρση του Σταυρού του Χριστού.

Η άσκηση δηλώνει την ε-θε-λούσια συμ-μετοχή στον πνευμα-τι-κό στίβο, ενώ η

δύναμη πηγάζει από τον Θεό και φα-νερώνεται ακόμη και μέσα από τις αστοχίες και α-πο-τυχίες των αγωνιστών, αφού «εν ασ-θενεία τελειούται» (Β΄ Κορ. 12,9). Τα πνευματικά αγωνίσματα, μπορεί εξωτε-ρι-κά να ομοιάζουν, αλ-λά ποι--ο-τικά διαφέρουν από κάθε άλλο α-γώ-νισμα και δεν έχουν κα-μιά σχέ--ση με τις σκιαμαχίες, στις οποίες παγι-δεύο-νται μονίμως ορι-σμέ-νοι.

ζ) Τα αγωνίσματα αυτά δεν διεξάγονται «προς αίμα και σάρκα (τους αν--θρώ-πους δηλαδή), αλλά προς τας αρχάς, προς τας εξου-σίας προς τους κο-σμο-κρά-τορας του σκότους του αιώνος τούτου, προς τα πνευ--μα-τι-κά της πονηρίας εν τοις επουρανίοις» (Εφεσ. 6,12). Οπότε, ο νό-μιμος αγω-νι--στής δεν στρέφεται εναντίον των άλλων, αλλά ανα-ζωσμέ-νος την «πανοπλία του Σταυρού» ακυρώνει εκουσίως την κακία που τρώει τα σπλάχνα του και βρίσκεται σε διαρκή μάχη με τα πονηρά πνεύματα. Κι αυτό συντελείται με τη μετάνοια, την κάθαρση της καρ-διάς, την πνευ-μα-τική εγρήγορση, την προ-σευ-χή, την νηστεία, την υ--ψο-ποιό ταπείνωση και την αποκατάσταση της κοινωνίας με τον ζώ-ντα Θεό και το συνάν-θρωπο. Συναθλητές στον αγώνα, που διε-ξά-γε-ται σε ένα αλλιώτικο στάδιο, έχει τους αγίους του Θεού και όλα τα α-γω-νιζόμενα μέλη της Εκκλησίας.

Η νόμιμη άθληση και η συνευδοκία της χάρης προοιωνίζει τη νίκη και τη μετοχή στην πανήγυρη της ένδοξης Ανάστασης.

Πηγή: makthes.gr